

УДК 338

*Ю. М. Сафонов,
д. е. н., проф., Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»,
професор кафедри макроекономіки та державного управління
Г. С. Григор'єв,
к. е. н., доц., Національний університет «Києво-Могилянська академія», м. Київ*

МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ

*Y. Safonov,
Doctor of Economics, Professor,
Academy of Economic Sciences of Ukraine State university "Kyiv National Economic University
named Vadym Hetman
H.S. Hryhoriev,
PhD in economics, Assessor Professor National University "Kyiv-Mohyla Academy", Kyiv*

MECHANISM OF GOVERNMENTAL REGULATION OF FINANCIAL AND ECONOMIC PROCESSES

У даній статті розглянуто формування механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів. Досліджено сутність механізмів державного регулювання. Запропоновано сегментацію компонентів механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів. Розроблено структуру механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів з урахуванням сучасних умов глобалізації національної економіки.

This article the formation of the mechanism of state regulation of financial and economic processes is considered. The essence of mechanisms of state regulation is explored. The segmentation of the components of the mechanism of state regulation of financial and economic processes is proposed. The structure of the mechanism of state regulation of financial and economic processes taking into account the current conditions of globalization of the national economy has been developed.

Ключові слова: *механізм, державне регулювання, фінансово-економічні процеси, сегмент, система державного регулювання.*

Keywords: *mechanism, state regulation, financial and economic processes, segment, system of state regulation.*

Вступ

Функціонування системи державного регулювання макроекономічних процесів забезпечується сформованим та дієвим механізмом державного регулювання, який повинен бути адаптований до загальної політики держави, враховуючи фактори впливу та вектори розвитку. В сучасних умовах стабілізації національної економіки актуалізуються процеси глобалізації фінансово-економічних процесів, що здійснює позитивний вплив на стан розвитку макроекономічних показників та функціональність товарних та фінансових ринків. При цьому необхідно враховувати не тільки позитивні тенденції, але й негативні аспекти, які є наслідком впливу окремих зовнішніх та внутрішніх факторів, до яких можна віднести відкритість фінансово-

економічних процесів держави, побудову та розвиток виробничої, фінансової, соціально-економічної та культурної співпраці між окремими країнами світу, що в свою чергу, крім розвитку, може привнести в національну економіку дестабілізацію та підвищений ризик глобальної кризи.

Серед дієвих важелів значних макроекономічних трансформацій в державі виділяють систему державного регулювання окремими процесами, у тому числі фінансово-економічними, яка спрямована не тільки на регламентацію дій та явищ, але й на обов'язкове удосконалення та гнучкість в умовах досягнення державних цілей щодо захисту інтересів держави та суспільства.

Аналіз стану дослідження та вирішення проблеми.

Питання формування та функціонування механізмів державного регулювання як національної економіки в цілому, так й окремих її процесів представлені у наукових працях вітчизняних і зарубіжних учених, а саме: Л. Албакіна, Г. Атаманчука, В. Афанасьєва, В. Бакуменка, О. Бойко-Бойчук, Ю. Древалю, О. Побережець, Є. Масленнікова, Ю. Сафонова, В. Бакуменка, І. Булеєва, Ю. Древалю, Р. Майерсона, Р. Рудницької, О. Сидорчука, О. Стельмаха, Н. Харченко та інші. У науковій літературі виділяють окремі види та форми механізмів, а саме: організаційний механізм, механізм управління, економічний механізм, господарюючий механізм, фінансовий механізм, трансмісійний механізм та інші. Розглядаючи сутність механізму з точки зору державного регулювання, необхідно враховувати наявність відповідних функцій держави щодо управління економічними, фінансовими, соціальними, екологічними та іншими процесами, для ефективності яких необхідною умовою є дієвий механізм впровадження.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Деякі автори, досліджуючи зміст і структуру механізму державного управління визначають його як системи, серед яких виділено стимули, засоби, важелі, а також формування нових інститутів, організаційних структур тощо.

Категорія «механізм управління або регулювання» характеризується складністю значення та особливістю структурних елементів. Механізм управління підкреслює свою актуальність як на мікрорівні – механізм управління підприємством, так і на макрорівні – механізм регулювання окремими процесами та економікою в цілому.

«Механізм управління» трактується Н. Р. Нижником, як категорія управління, що включає цілі управління, елементи об'єкта та її зв'язки, на які здійснюється вплив, дії в інтересах досягнення цілей, методи впливу, матеріальні та фінансові ресурси управління соціальним та організаційним потенціалами [1].

Під господарським механізмом розуміють механізм, який реалізує взаємодію керуючої і керованої підсистем і представляє собою сукупність економічних методів і важелів, організаційної структури управління, форм і методів впливу на діяльність економічної системи, орієнтованих на суспільні потреби. Такому механізму характерні наступні системні властивості: складність ієрархічної структури; специфічні особливості природи економічних процесів і явищ, що виражаються у взаємодії об'єктивних і суб'єктивних факторів; цілісність системи; складні інформаційні процеси, обумовлені численними взаємозв'язками між суб'єктом і об'єктом господарського механізму; множинність цілей, які можуть не збігатися із цілями окремих складових; динамічність процесів, які мають стохастичний характер та багатфункціональність [7].

Функціонування економічного та фінансового механізмів можливо розглядати як окремі, але взаємодіючі системи, які забезпечують реалізацію державної політики, враховуючи відповідні зовнішні та внутрішні фактори, використовуючи ефективні методи та інструменти.

В свою чергу, економічний механізм забезпечує формування і визначення сприятливих економічних, організаційних, правових та інших умов розвитку економічного потенціалу й підвищення ефективності його використання, а також надання державної цінової, фінансової та інших видів допомоги національним товаровиробникам [4].

Згідно визначення О.М. Ковалюка, «фінансовий механізм – це система фінансових форм, методів, важелів та інструментів, які використовують у фінансовій діяльності держави і підприємства за їх відповідного нормативного, правового та інформаційного забезпечення, а також за відповідної фінансової політики на мікро- та макрорівні». Фінансовий механізм у широкому розумінні – комплекс фінансових важелів і методів впливу на соціально-економічний розвиток добробуту населення та суспільства в цілому [1].

Дослідження відповідних механізмів, які відрізняються кількістю рівнів функціонування, змістом, методами реалізації та важелями, здійснюється у кількох напрямках, в залежності від суб'єктів та об'єктів, які рухають відповідні підсистеми.

Слід підкреслити, що деякі науковці розглядають механізм державного регулювання як сукупність основних напрямів, форм і методів цілеспрямованого впливу державних і наддержавних органів управління на функціонування і розвиток економічної системи (в т.ч. окремих її підсистем) для її стабілізації та пристосування до умов, що змінюються [5], інші розуміють – комплекс заходів держави, спрямованих на скеровування суб'єктів економічної діяльності в напрямі, необхідному для досягнення поставлених органами державної влади й управління цілей [7].

Механізм державного управління – це система, призначена для практичного здійснення державного управління та досягнення поставлених цілей, яка має визначену структуру, методи, важелі, інструменти впливу на об'єкт управління з відповідним правовим, нормативним та інформаційним забезпеченням [2].

Необхідно підкреслити, що державне регулювання фінансово-економічних процесів за умови формування стабільних та належних умов функціонування ринкового механізму, представляє собою

цілеспрямований вплив держави на функціонування суб'єктів мікро-, мезо- та макроекономічного середовища. Саме ефективність та результативність регулювання на макроекономічному рівні напряму залежить від дієвості механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів, враховуючи його сегменти та відповідні фактори впливу.

Досліджуючи проблематику механізму розвитку функціонування економічних систем перехідного періоду А. Чухно, застосовує категорію «господарський механізм», розглядаючи його, як механізм дії та використання економічних законів, багатоскладову систему, що виступає, як функціональна частина виробничих відносин, виражає взаємодію останніх із продуктивними силами і надбудовою [7].

Отже, формування дієвого механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів є необхідним кроком щодо сталого розвитку національної економіки, враховуючи сучасні теоретико-методологічні підходи та досвід розвинених країн.

Механізм державного регулювання фінансово-економічних процесів за своєю структурою представлено у вигляді системи, яка охоплює методи або механізми прямої та непрямої дії, що підкреслює значимість сукупності державних заходів, а саме: збалансованість інтересів, методи контролінгу та стимулювання, елементи фінансування та соціальну спрямованість.

Механізми державного регулювання прямої дії, враховуючи окремі засоби впливу, забезпечують виконання прийнятих законодавчих актів щодо фінансово-економічних процесів національної економіки. В свою чергу, непрямі механізми державного регулювання формують підґрунтя для функціонування відповідних процесів в національній економіці за рахунок податкових, фінансових, екологічних, кредитно-пільгових, технологічних, інноваційно-інвестиційних та інших важелів.

Деякі науковці також визначають основні методи державного регулювання економіки як «способи впливу держави на сферу підприємництва, інфраструктури ринку, некомерційний сектор економіки з метою створення умов їх ефективного функціонування відповідно до напрямів державної економічної політики, кожен з яких ґрунтується на використанні сукупності інструментів (регуляторів, важелів)». При цьому автор вважає, що основним інструментом прямого державного регулювання є нормативно-правові акти, макроекономічні плани, цільові програми розвитку, державні замовлення, державні бюджети. До методів непрямого регулювання відносять інструменти фіскальної, бюджетної, грошово-кредитної, інвестиційної, амортизаційної, інноваційної економічної політики тощо [2].

Сегментація компонентів механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів представлена на рис. 1. Враховуючи складність та багатоглибкість системи державного регулювання національної економіки, слід зауважити, що механізм державного регулювання фінансово-економічних процесів характеризується окремими складовими, а саме: бюджетно-фінансовим та організаційно-правовим механізмом, інноваційно-інвестиційним механізмом, механізмом економічного стимулювання та механізмом діагностування та контролінгу.

Кожен з перерахованих елементів загального синтезованого механізму державного регулювання складається з функціональним підсистем, які формуються на основі державної політики та залежать від чинників як зовнішнього, так і внутрішнього середовища.

Базисом ефективного функціонування механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів є детально розроблений та налагоджений організаційно-правовий механізм, який включає в себе нормативно-правову та організаційну системи, враховуючи планові та прогнозні чинники. Процес планування державного регулювання фінансово-економічних процесів залежить від векторіальної спрямованості національної економіки та факторів впливу зовнішнього та внутрішнього середовища.

В свою чергу, бюджетно-фінансовий механізм регламентується бюджетною системою, яка функціонує на окремих принципах, а саме: єдності грошової системи та нормативно-правової бази, формування та управління фінансових ресурсів й видатками, включаючи державний бюджет та місцеві бюджети, які забезпечують своєчасне виконання державних програм економічного, соціально-культурного, інноваційного розвитку, та кредитною системою, яка, в свою чергу, повинна враховувати сучасні тенденції розвитку банківської сфери, як на національному, так й на світовому рівнях. Дієвий бюджетно-фінансовий механізм спрямований на реалізацію національної фіскальної політики та на підвищення показників фінансової безпеки держави, що дає можливість забезпечити реальну незалежність та стійке зростання національної економіки.

Важливою складовою механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів є інноваційно-інвестиційний механізм, який містить систему формування інвестиційного клімату в державі, рівень сприятливості якого впливає на інвестиційну привабливість національних проектів та залучення іноземних інвесторів. В свою чергу, система управління інноваційними ризиками та система інноваційного розвитку дає можливість значно підвищити загальні фінансово-економічні показники національної економіки, враховуючи фактори глобалізації та вектор європейського розвитку держави.

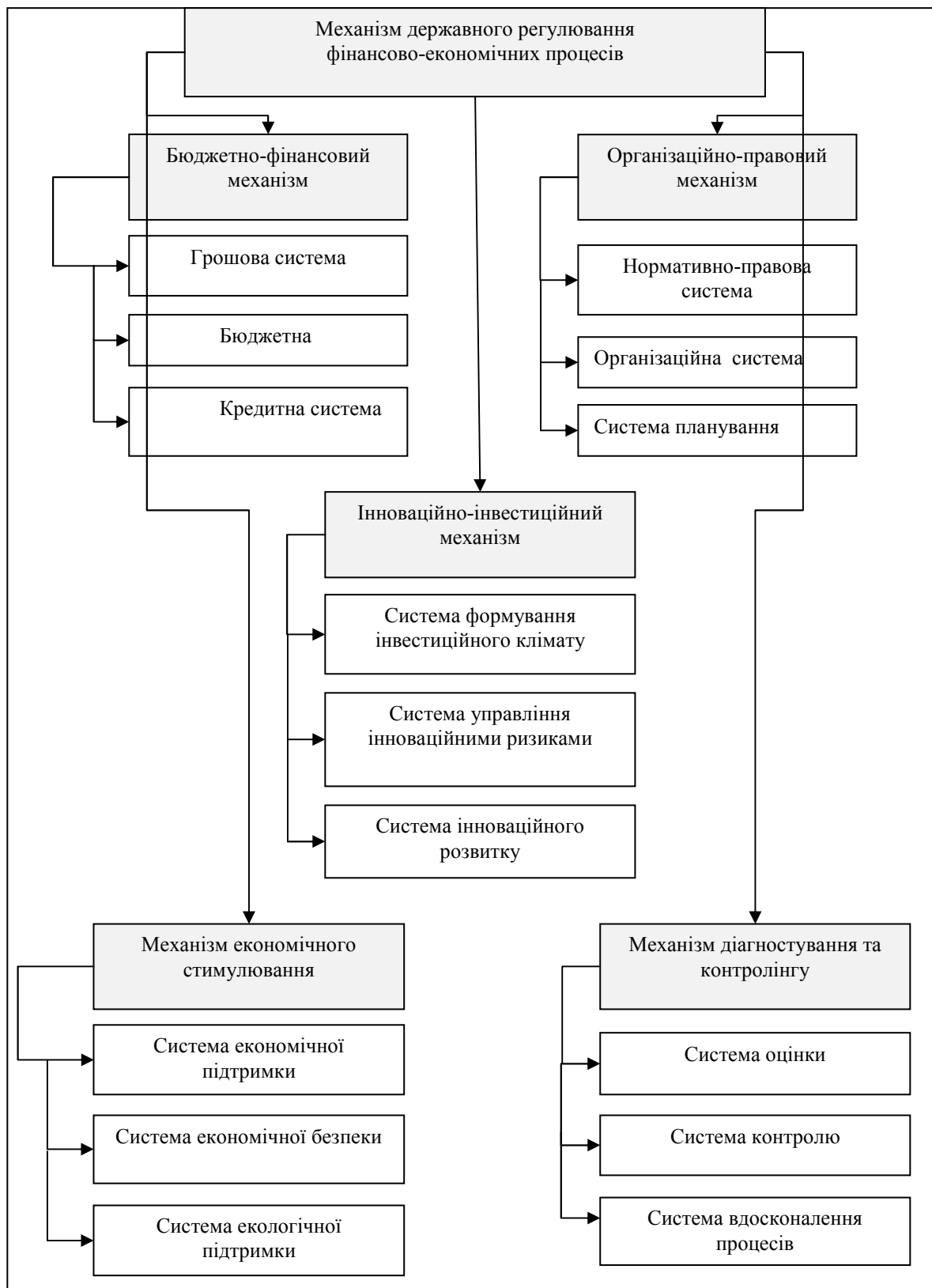

Рисунок 1 Сегментація компонентів механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів

Враховуючи те, що фінансову стабільність держави, можливість розвитку її національної економіки визначає саме інноваційна спрямованість, на державні органи управління покладено діагностування ринків наукомісткої продукції, розробка програм інноваційного розвитку, матеріальна та фінансова підтримка

наукової сфери, створення умов для функціонування інноваційних бізнес-інкубаторів, наукових та технологічних парків, сприяння залученню інвестицій в інновації на державному рівні.

Системна оцінка та використання інноваційного потенціалу держави за умови стабільної інвестиційної політики дає можливість розробки концепції розвитку національної економіки, з урахуванням стратегічних напрямків та пріоритетів. Слід підкреслити, що саме інноваційно-інвестиційний механізм в умовах функціонування сучасних економічних систем є двигуном розвитку найуспішніших галузей економіки та кроком до успішної інтеграції національної економіки у світовий простір.

Механізм економічного стимулювання складається з системи економічної та екологічної підтримки, а також системи економічної безпеки, що забезпечує спрямований розвиток важливих фінансово-економічних процесів в державі. Даний механізм є сучасним надзвичайно важливим інструментом в системі державного регулювання, що дає змогу підвищити ефективність державного втручання в окремі економічні та соціальні процеси, використовуючи відповідні методи, нормативи, заходи та дієві важелі.

При цьому необхідно зауважити, що до важливих сегментів економічної безпеки сучасної держави відносять саме екологічну складову, яка повинна враховувати світові та європейські стандарти, звертаючи увагу на проблеми ресурсномістких технологій та нерационального використання природних ресурсів в Україні.

Останнім, але не менш значущим елементом механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів, визнається механізм діагностування та контролінгу, в межах якого можливо виокремити існуючі проблеми діючого механізму, виявити слабкі та сильні сторони кожної складової та зосередитись на можливостях розвитку чинників фінансово-економічних процесів.

Слід зауважити, що зазначений механізм включає систему оцінки та контролю, а також систему вдосконалення окремих фінансово-економічних процесів на основі проведених аналітичних досліджень та враховуючи вплив факторів зовнішнього та внутрішнього середовища в умовах глобалізації національної економіки.

Таким чином, механізм державного регулювання фінансово-економічних процесів характеризується інтегрально-вертикальною функціональністю кожного сегмента, що дає можливість досить швидко реагувати на відповідні зміни як внутрішнього, так і зовнішнього середовища, включаючи соціальні, економічні, фінансові, політичні, екологічні та інші фактори.

Отже, створення ефективного механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів, який повинен базуватись на методологічних підходах прямої та непрямої дії, залежить від системності застосування сучасних прийомів управління та прогностичних або планових результативних показників, які враховують динамічні зміни в макроекономічному середовищі в умовах глобалізації.

Існуючі методологічні підходи щодо системи державного регулювання окремими процесами в економіці можуть бути доповнені розробкою структури механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів, що дасть змогу не тільки визначити склад, зміст та напрямки основних елементів даного механізму, але й сформувати зміст категорії з урахуванням особливостей фінансово-економічних процесів.

Формування структури діючого та ефективного механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів залежить від не тільки від основних сегментів, які відповідають критеріям узгодженості, цілісності та упорядкованості, але й від наповненості кожного сегмента змістовними складовими.

Структура механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів з урахуванням сучасних умов глобалізації національної економіки представлена на рис. 2.

Слід зауважити, що механізм державного регулювання представляє собою багатокomпонентну систему, яка складається із сукупності окремих сегментів, які діють самостійно, але в межах системи, забезпечуючи при цьому досягнення загальної мети державного регулювання та дає можливість цілеспрямовано впливати на фінансово-економічні процеси, враховуючи зовнішні та внутрішні фактори впливу, забезпечуючи незначне, але стабільне зростання національної економіки.

Сучасне трактування сутності механізму монетарної трансмісії несуттєво різниться від класичного кейнсіанського формулювання. Так, Унковська Т.В. «монетарний трансмісійний механізм» визначає як відносини, пов'язані з передачею змін у використанні інструментарію грошово-кредитної політики центрального банку, що впливає на фінансову кон'юнктуру і в подальшому – на макроекономічні змінні, які відображають стан розвитку реального сектору економіки через складну сукупність каналів (ланцюгів проміжних змінних) та зв'язків прямої і зворотної дії [1].

Формулювання стратегічної мети державного регулювання економіки в цілому, у тому числі й фінансово-економічних процесів, є визначальним аспектом при розробці раціонального комплексу заходів, який містить методичний інструментарій, сегментне забезпечення та спектр важелів.

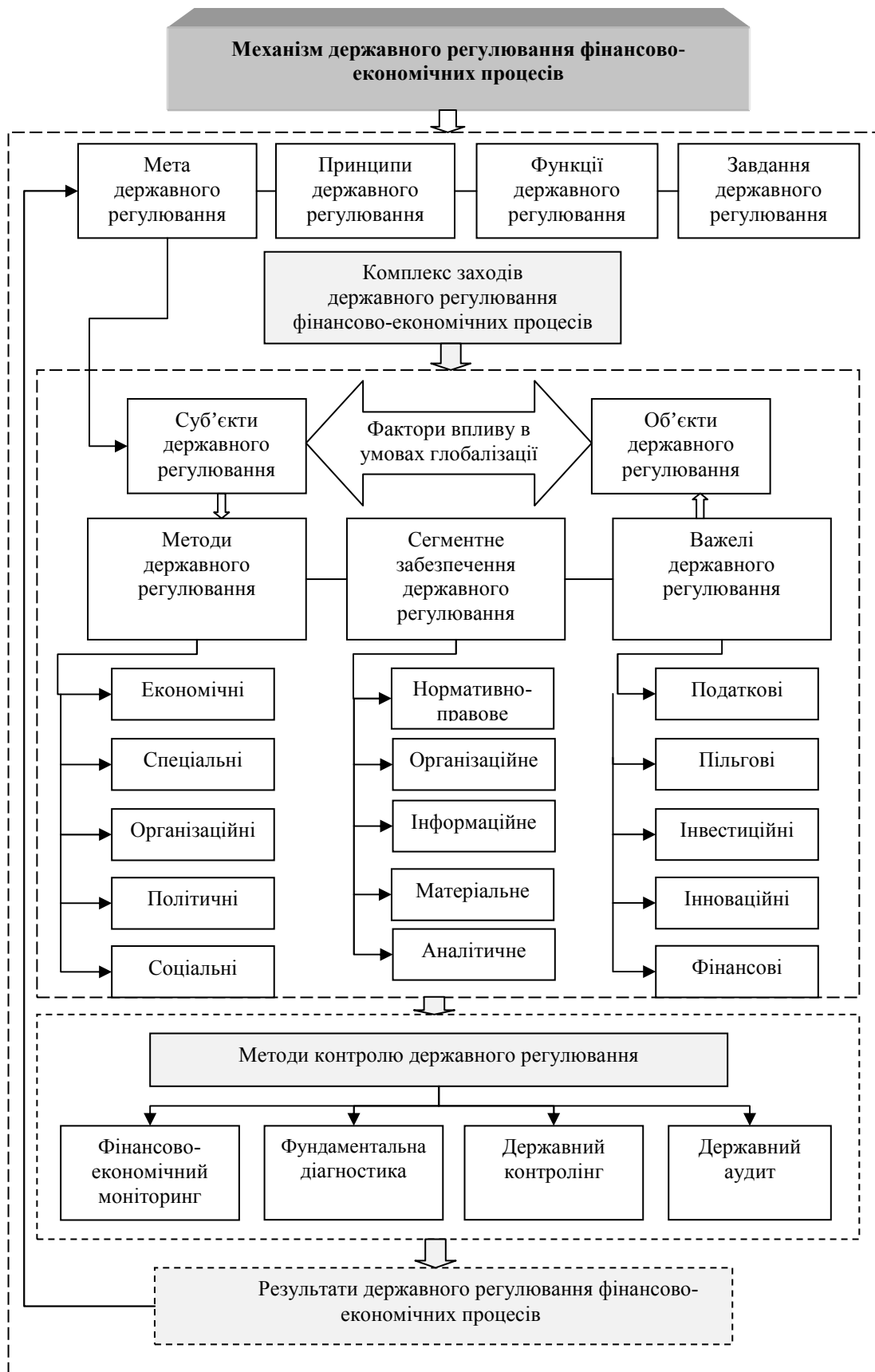

Рисунок 2 Структура механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів

Сутність стратегічної мети державного регулювання фінансово-економічних процесів полягає у наступному, а саме: у формуванні мобільної ефективної системи регулювання, яка повинна підтримувати та

впливати на зростаючий рівень індикаторів фінансово-економічних процесів, враховуючи соціальну спрямованість та європейський вектор розвитку національного макроекономічного середовища. При цьому основна мета державного регулювання трансформується у відповідні підцілі, які деталізують стратегічну мету та дають можливість визначити необхідні завдання та методологічні підходи щодо її реалізації.

Важливим спектром ефективного функціонування механізму регулювання фінансово-економічних процесів є функції та принципи державного регулювання, які підкреслюють спрямованість обраного типу державного регулювання в умовах глобалізації національної економіки.

В свою чергу, комплекс заходів державного регулювання фінансово-економічних процесів складається з наступних сегментів, а саме: методів державного регулювання, сегментного забезпечення та важелів державного регулювання, які використовуються суб'єктами державного регулювання по відношенню до відповідних об'єктів з урахуванням факторів впливу зовнішнього та внутрішнього середовища. До суб'єктів державного регулювання, які забезпечують дієвість зазначеного комплексу заходів, відносяться інституції державного та недержавного характеру на макро- та мезорівнях, а саме: місцеві та регіональні інституції, які виконують поставлені функціональні задачі в межах діючих нормативно-правових норм, та об'єднання громадян, на яких покладені функції захисту суспільних інтересів. Структура та зміст державних інституцій змінюється у відповідності до внутрішньої та зовнішньої державної політики, її векторіальності спрямованості та узгодженості на світовому рівні.

До об'єктів державного регулювання в межах діючого механізму відносяться фінансово-економічні процеси, а також їх структурні складові, які мають проблемний характер і потребують негайного втручання з боку державних інституцій, а саме: економічні, фінансові, політичні, соціальні, інвестиційні кризи, які характеризуються від'ємною динамікою та значним зниженням економічних індикаторів, а також негативною тенденцією розвитку суб'єктів макроекономічного середовища та складністю їх адаптування до сучасних факторів. При цьому необхідно підкреслити, що поява негативних змін у фінансово-економічних процесах потребує цілеспрямованого та мобільного, своєчасного державного регулювання.

Застосування в межах механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів відповідних методів прямої та непрямої дії, а саме: економічних, організаційних, політичних, соціальних, нормативних та спеціальних, дає можливість побудувати чіткий алгоритм дії суб'єктів державного регулювання як при стабільних умовах, так і при наявності дисбалансу в економічній та соціальній сферах в умовах глобалізації та євроінтеграції.

Вплив на об'єкти державного регулювання здійснюється відповідними суб'єктами за допомогою системи важелів, вибір яких залежить від їх спрямованості на кризову ситуацію у фінансово-економічних процесах. При цьому до важелів, які входять до комплексу заходів розробленого механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів, можливо віднести наступні:

- податкові важелі, які повинні не тільки впливати на загальний рівень економічних процесів та забезпечувати позитивний ефект, але й мати соціальну спрямованість (орієнтацію);
- пільгові важелі, які спрямовані на підвищення доступності фінансових (кредитних) ресурсів, на підтримку малого бізнесу тощо;
- інвестиційні важелі, які спрямовані на зміцнення фондового ринку та формування сприятливого інвестиційного клімату;
- інноваційні важелі, за допомогою яких забезпечується сприяння розвитку сучасної інноваційної інфраструктури за умови підтримки ефективного використання науково-технічного потенціалу держави;
- економічні важелі, які містять систему інструментів з реалізації фіскальної, митної, кредитної, бюджетної політики, що напряду впливає на стан фінансово-економічних процесів;
- фінансові важелі, які впливають на рівень фінансових можливостей суб'єктів макроекономічного середовища та дають можливість реалізувати мету державної фінансової політики за допомогою амортизаційних, грошово-кредитних цінових та валютних інструментів.

Враховуючи фактори розвитку, до складу фінансових важелів макроекономічного середовища можливо віднести ставки оподаткування та рефінансування НБУ, рівень резервування тощо, зміст та вибір яких залежить від ступеня та міцності кризових явищ у фінансово-економічних процесах.

На думку деяких авторів, при регулюванні фінансові інструменти використовуються як спосіб фінансування у формі договору, де зазначені юридичні вимоги захищені законом з боку одного учасника і зобов'язання з боку іншого учасника або взаємовідносини суб'єктів економіки і держави. На державному рівні такими інструментами є субсидії, податки, трансферти, а на рівні підприємств – інструменти фінансового ринку: комерційні векселі, банківські акцепти, депозитні сертифікати, звернення щодо викупу цінних паперів та ін. [7].

Зазначені важелі державного регулювання фінансово-економічних процесів носять більш ринковий характер, що дає можливість поступового виокремлення жорсткого адміністративного державного регулювання як окремими процесами та явищами, так і національною економікою в цілому, враховуючи європейську векторіальну спрямованість державної політики.

На нашу думку, ефективність функціонування комплексу заходів державного регулювання фінансово-економічних процесів можливо значно підвищити за рахунок раціонального сегментного забезпечення, а саме: нормативно-правового, організаційного, інформаційного та матеріального, що є запорукою стабільного

виконання поставлених поточних завдань та досягнення стратегічної мети державного регулювання фінансово-економічних процесів.

Наступним етапом механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів є формування та застосування сукупності методів контролю державного регулювання, до яких відносяться: фінансово-економічний моніторинг, фундаментальна діагностика, державний контролінг та державний аудит. При цьому кожен з перерахованих методів контролю спрямований на перевірку законності та цілеспрямованості дій окремих суб'єктів державного регулювання щодо реалізації стратегічних та поточних цілей, враховуючи принципи об'єктивності, системності, оперативності, економічної доцільності, пріоритетності, соціальної спрямованості та раціональності використання ресурсного забезпечення.

Окремі науковці визначають контроль як правову форму державного регулювання економіки, сукупність організаційно-технічних і правових заходів, спрямованих на визначення компетентними органами ступеня відповідності фактичних напрямів і результатів діяльності суб'єктів господарського життя, вимогам, які об'єкт одержав від органу управління встановленим державою правилам, нормам і нормативам шляхом вжиття визначених законом планових та позапланових заходів, виявлення порушень у діяльності цих суб'єктів, вжиття заходів щодо їх усунення, в тому числі застосування господарсько-правових санкцій [1].

На нашу думку, оцінка ступеня впливовості суб'єктів державного регулювання фінансово-економічних процесів на відповідні об'єкти з визначенням індикаторів ефективності і законності дій суб'єктів з розробкою альтернативних варіантів вирішення проблем, за умови дотримання головних принципів та використання методів державного регулювання, представляє собою завдання контролю державного регулювання фінансово-економічних процесів.

Результати проведеного контролю реалізації комплексу заходів державного регулювання дають можливість визначити слабкі місця та встановити порушення, відкоригувати окремі прогнози та планові фінансово-економічні показники та раціоналізувати структуру та спектр обов'язків деяких державних інституцій, враховуючи поставлені цілі та задачі.

Слід підкреслити, що співставлення отриманих результатів державного регулювання фінансово-економічних процесів зі стратегічною метою в межах представленого механізму державного регулювання дає можливість визначити ступінь її досяжності з урахуванням застосованих методів, важелів та інструментів державного регулювання.

Таким чином, механізм державного регулювання фінансово-економічних процесів – це складна багатокомпонентна система, яка характеризується високою ефективністю, функціональністю, результативністю та узгодженістю сегментів, та включає стратегічну мету, функції, принципи та комплекс заходів державного регулювання, який дає можливість цілеспрямованого впливу суб'єктів макроекономічного середовища та об'єкти регулювання за допомогою методів, важелів та сегментного забезпечення, враховуючи векторіальну спрямованість національної економіки.

Висновки

Отже, запропонований механізм державного регулювання фінансово-економічних процесів, який складається із окремих сегментів, спрямований на досягнення стратегічної мети державного регулювання, що стікається із державною політикою країни в умовах глобалізаційних змін та європейської векторіальної спрямованості національної економіки. Важливим аспектом при формуванні та функціонуванні даного механізму є не тільки чітке дотримання структури всіх рівнів, але й можливість застосування окремих складових (важелів, методів) під впливом зміни відповідних чинників. При цьому узгодженість між стратегічною метою державного регулювання, завданнями, принципами та функціями, з одного боку, та комплексом заходів, з іншого, дає можливість використання раціональних методів та інструментів впливу суб'єктів у вигляді інституцій державного та недержавного характеру та відповідні об'єкти, а саме: фінансово-економічні процеси, а також їх структурні складові, які мають проблемний або кризовий стан і потребують негайного втручання з боку суб'єктів.

Безперечна ефективність та дієвість розробленого механізму державного регулювання фінансово-економічних процесів підтверджується підвищенням раціональності використання ресурсного потенціалу, зростанням індикаторів економічного розвитку, покращенням пріоритетних соціальних показників в державі в умовах глобалізації національної економіки.

Література.

1. Ільченко Д. А. Теоретико-методичні засади дослідження системи державного регулювання пасажирського автомобільного транспортного комплексу: [моногр.] / Д.А. Ільченко. – Херсон : Видавництво : Грін Д.С., 2017. – 250 с.
2. Maslennikov Yevhen. Identifying areas and components of the management decisions for small industrial enterprises the second and third group of simplified tax system / Yevhen Maslennikov, Oleksandr Balan, Natalya Selivanova // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2017. – № 3. – С. 257-266. – Режим доступу: http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/sites/default/files/mmi2017_3_257_266.pdf.
3. Maslennikov, E. I. Ensuring stability of Ukrainian banking system in context of institutional transformation / E. I. Maslennikov, I. A. Lomachynska, N. V. Bychkova // Науковий вісник Полісся. – 2017. – № 4 (12). Ч. 2. – С. 62-70.. – Режим доступу: <http://nvp.stu.cn.ua/ru/component/k2/item/889>.

4. Maslennikov Yevhen. Methodical principles of definition of economic entity's competence to forming of innovative-investment industry clusters / Yevhen Maslennikov, Yuri Safonov, Natalya Selivanova // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2017. – № 4. – С. 283-291. – Режим доступу: http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/sites/default/files/mmi2017_4_283_291.pdf.

5. Maslennikov Yevhen. Time management and its implementation at production companies / Yevhen Maslennikov, Yuri Safonov, Artur Kashubskiy // Baltic Journal of Economic Studies. – Riga: Izdevnieciba «Baltija Publishing» –2017. – Volume 3. Number 1. – P. 82-87. – Режим доступу: <http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/163/170>.

6. Maslennikov Yevgen. Theoretical aspects of state regulation of national macroeconomic environment / Yevgen Maslennikov, Nataliia Lenska // Baltic Journal of Economic Studies. – Riga: Izdevnieciba «Baltija Publishing» –2017. – Volume 3. Number 4. – P. 165-170. – Режим доступу: <http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/230/pdf>.

7. Інноваційна економіка : теоретичні та практичні аспекти : [моногр.] / Вип. 1 ; за ред. д.е.н., доц. Є. І. Масленнікова. – Херсон : Гринь Д.С., 2016. – Вип. 1. – 854 с.

References.

1. Il'chenko, D. A. (2017), Teoretyko-metodychni zasady doslidzhennya systemy derzhavnogo rehulyuvannya pasazhyrs'koho avtomobil'noho transportnoho kompleksu [Theoretical and methodological principles of research of the system of state regulation of passenger automobile transport complex], Hrin' D.S., Kherson, Ukraine.

2. Maslennikov, Y. (2017), "Identifying areas and components of the management decisions for small industrial enterprises the second and third group of simplified tax system", Marketynh i menedzhment innovatsiy, vol. 3, pp. 257-266, available at: http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/sites/default/files/mmi2017_3_257_266.pdf (Accessed 10 Jan 2018).

3. Maslennikov, E. I. Lomachynska, I. A. and Bychkova, N. V. (2017), "Ensuring stability of Ukrainian banking system in context of institutional transformation", Naukovy visnyk Polissya, vol. 4 (12), no. 2, pp. 62-70, available at: <http://nvp.stu.cn.ua/ru/component/k2/item/889> (Accessed 10 Jan 2018).

4. Maslennikov, Y. Safonov, Y. and Selivanova N. (2017), "Methodical principles of definition of economic entity's competence to forming of innovative-investment industry clusters", Marketynh i menedzhment innovatsiy, vol. 4, pp. 283-291 available at: http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/sites/default/files/mmi2017_4_283_291.pdf (Accessed 10 Jan 2018).

5. Maslennikov Y. Safonov, Y. and Kashubskiy A. (2017), "Time management and its implementation at production companies", Baltic Journal of Economic Studies, vol. 3, no. 1, pp. 82-87, available at: <http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/163/170> (Accessed 10 Jan 2018).

6. Maslennikov Y. and Lenska, N. (2017), "Theoretical aspects of state regulation of national macroeconomic environment", Baltic Journal of Economic Studies, vol. 3, no. 4, pp. 165-170, available at: <http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/230/pdf> (Accessed 10 Jan 2018).

7. Maslennikov, Ye. I. (2016). Innovatsiina ekonomika : teoretychni ta praktychni aspekty [Innovation economy : theoretical and practical bases] , Hrin' D.S., Kherson, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 19.01.2018 р